

Töprengéseim

Köztünk, bennünk, velünk élő Istenünk!

Hogy érzed Magad ezen az emberi faj lakta Föld nevű bolygón a XXI. században? Jó Neked köztünk lenni? Bírod-e még? Tűröd-e még? Nem bántad meg, hogy embert teremtettél a Földre?

Látod, mivé tettük gyönyörű Teremtésedet?

Önző, egyre többet, nagyobb, gyorsabb akarásunk tönkretesz a Földet. Az önző Ész diktál, szívünk megkeményedett. Roppant fejlettnek és felvilágosultnak tartjuk magunkat és haladásnak mondjuk a vesztünkbe rohanást. Külső és belső szétszakítottságunk, egymásnak feszülésünk megölnék bennünket. Versenyezzünk, a másikat legyőzendőnek, sőt eltiprandónak tekintjük. Százezreket kényszerítünk arra, hogy megöljék egymást a hatalmasok érdekeiért. Országok népeit tesszük földönfutóvá.

Osztozás helyett milliárdokat költünk fegyverekre. A tudattalan, ostoba politikusok értelem és morál nélküli döntéseket hoznak.

De nem mutogathatunk rájuk, mert ők csupán megnyilvánítják, ami az emberiség lelkében fortyog. Belső rendezetlenségeink, torz vágyaink, indulataink, haragunk, belső békétlenségünk testesül meg a kinti világban. Amint benn – úgy kinn. Közös a produktum, közös a felelősség.

A világegyetemben minden összekapcsolódik egy belső szinten. Függenk egymástól és interaktívan összefonódunk az élet szövetében, hatunk egymásra. Rossz gondolataink összekapaszkodnak és felerősödve testet öltenek természeti katasztrófák és háborúk formájában. Minden, ami kívül formát ölt, megvalósul, az belülről indul. Amilyenek vagyunk, olyan világban élünk.

Bocsásd meg Istenem, hogy tönkreteszünk magunk körül mindent és egymást is. Te teremtesz, mi rombolunk. Tudom, nem akadályozhatod meg, mert tiszteletben tartod a Tőled kapott szabad akaratunkat. Nem nyúlkálsz bele, nem teszed helyre, amit nekünk kell. Helyettünk nem tehetsz semmit. Szabadon tehetjük mennyé, vagy pokollá a földet. Rajtunk áll, eljutunk-e a szeretetre, vagy pusztulásra ítéljük magunkat.

Az élet minden problémája spirituális eredetű és csakis spirituálisan oldható meg. A békétlenség, viszály, háborúskodás megszüntetésének egyetlen megoldása van, és az spirituális. Nem a körülmények, a politika megváltoztatása, hanem a tudatváltás a megoldás.

Alakítsátok át gondolkodástokat és higgyetek az Örömhírben! – mondta Jézus. De mi nem alakítottuk át és nem hittünk. Jézus megadta az élethez a használati útmutatót. Tudatátalakításra hívott, gondolkodásunk átformálására. Gondolataink meghatároznak minket és irányítják életünket, tetteinket. A téveszmék vezette, zavart gondolkodás juttatta ide az emberiséget. Nem tudunk kilépni megszokott gondolati sémáinkból: „Szemet szemért, fogat fogért.”

Úgy kezdődött, hogy a másik visszaütött. Minden konfliktus kimenetele a válaszreakciótól függ.

Ne állj ellen a Gonosznak – mondta Jézus. Mert aminek ellenállsz, azt megerősíted. Ha nincs ellenállás, ha odatartod, ha odaadod, ha megengeded, ha elfogadod – a helyzet kezelhetővé válik, megszeli. Olyan egyszerű törvényszerűség. Az ellenállás az agy szüleménye. Az elme beidegződött mintái irányítják az emberiséget. Az ellenállás teremti a szenvedést. Az ellenállás-mentesség a kegyelem állapota, mely megszabadít a küzdelemtől. A megadással egy magasrendű isteni energia lép be és jön a megoldás. A megadásban hatalmas erő rejlik, ami lelki békévé alakul.

Megváltatlanok vagyunk mindaddig, míg nem fogadjuk el a jézusi tanítást. A tanítás követése vált meg. Miért nem fogjuk fel, hogy egyedül a jézusi modell szerint működhetne ez a világ úgy, hogy béke és harmónia legyen? Mikor értjük meg, hogy nincs más út, csak ez vezet az életre. Minden más út megtévesztés és a pusztulásba visz.

A változás a tudatátalakítással kezdődik és a szívben folytatódik. A tartós valódi megoldás nem politikai, mert a jószág, tisztesség, igazságosság erkölcsi fogalmak, nem politikaiak. A jézusi tudatváltás vethetne véget az öldöklésnek, szegénységnek, éhezésnek, a Föld pusztításának. Megszabadítana a többért, jobbért, nagyobbért folytatott hajsztától. Elhozná a minden élő tiszteletét és annak tudását, hogy a világon minden összefügg és mindannyian Egybetartozunk.

A kiút befelé van.

Ha kívül békét akarunk, belül kell megteremtenünk. Belső lelki kamránkba visszavonulva a csendben találunk rá a Jézus által ígért békére. A béke belül a csendben terem, majd kifelé sugározva hat, átalakít. Amint benn – úgy kinn. A kiút a tudatváltás, tudatformálás útja. A kiút „kevesebbet, kisebbet, lassabban, szelíden, egyszerűen” – útja. Isten az egyszerűben van.

Kiváltság, hogy most élhetünk ebben a sorsfordító időben, hogy még Hozzád igazíthatjuk sokak tudatát, hogy még tehetünk valamit ezért a Földért. Köszönjük, hogy még mindig annyi szépség, jószág, igaz ember van ezen a világon. Hála érte! Van reményünk, hogy egyszer a farkas és a bárány, a párduc és a gödölye, ember és ember békességben éljen együtt.

Maradj köztünk, bennünk, értünk! Add fényedet, hogy világosan lássunk!

Jézus mondta: Ne féljete! Bízatok! Én veletek vagyok az idők végezetéig. De hogy ez mikor lesz, az rajtunk (is) fordul.

Márcziné Árossy Anna